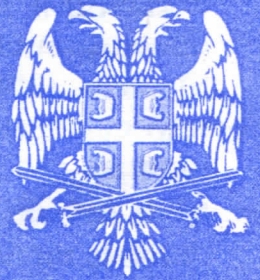

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ОО. СРБОБРАН, МАЈ 2007.ГОДИНЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК XVIII, БРОЈ 2799

Зашто Бранко Гајин треба да оде ?

ВРЕМЕ ЈЕ **ЗА** ПРОМЕНЕ !

ЗАТО ШТО ВОЛИМО СРБОБРАН!

***

Јесмо ли бољи или гори од наших предака? Да ли смо моралнији, храбрији и марљивији него што су били они? Јесмо ли више од њих, урадили корисних ствари за заједницу у којој живимо? Коначно, јесмо ли успешнији? Оваква питања се данас често не постављају. А требало би. И то што чешће. Јер, без обзира на то колико су поређења понекад неумесна, и често на штету нас самих - генерација које тренутно живе и делују, она могу у једном погледу бити свакако лековита. Покушавајући да одговоримо на њих, можемо јасно сагледати истину о себи, о месту у којем живимо, и наравно, о историјском тренутку који испуњавамо својим радом, акцијама, ставовима и мишљењима. И зарад истине, морамо Ти поштовани читаоче, и ово што следи у наредним редовима обзнанити. Понајмање се ту ради о нама, о нашим намерама и нашој жељи за влашћу. Уважени читаоче, у овом тексту, у ствари, понајвише се ради о Теби, о твом брачном другу, о твојој деци, рођацима и пријатељима. И зато, док се време неумитно троши, а наша општина и сви ми са њом, неко мање а неко више, стагнирамо и упропашћујемо се, ми, чланови и активисти из Српске радикалне странке, обраћамо се свима вама, једноставно и људски, са: Браћо и сестре, суграђани, пријатељи наши! Сјединимо се у напору да подигнемо високо барјакe старе славе нашег места, нашег Србобрана!

***

Пре сто година, Србобран је био напредно место. Можда није био у свему међу првим, али, свакако, није био ни међу последњим општинама ондашње Угарске. Пре тих сто година, били смо пристојна варош која је имала своју будућност и добре перспективе. Имали смо своје индустријске погоне, млинове, фабрике алата, сирћета, шпиритуса, боја и мазива, парни млин и парну пилану. Поред тога, егзистирали су и јако занатство и трговина, а на стотине људи и њихових породица, издржавало се од ових делатности. Било смо и угледно финансијско средиште, са више банака, штедионица и задруга. Кроз наше место у оно доба саобраћао је и воз, а неколико година пред Први светски рат, у Србобрану су излазиле и респектабилне недељне новине. Да, некада, Србобран је био и то. И могао је, након Првог светског рата, да одмах упути незанемарљиву помоћ разрушеном и опустелом Београду. Добро сте чули. *Србобран је слао помоћ Београду!!!*

Дај Боже, да више не буде ратова и да Београђани не морају да се нама на исти начин одужују. Јер, што се нас у Србобрану тиче, ми смо данас у таквом положају, да нас и мирнодопско стање једнако убија као што би то чинио рат. У општини од око 17 000 становника, преко три хиљаде је незапослено. Такве размере незапослености скоро увек се јављају након

ратног сукоба, када привредни објекти и инфраструктура доживљавају велика разарања, и када је немогуће економски живот за кратко време довести у нормално стање. Бедни смо. Или барем већина. Према дохотку по глави једног становника, међу задњим смо општинама у Војводини. Присети се само, драги читаоче, колико је трговаца, задњих година, у нашој комуни покушало да покрене своје радње, и присетите се како су брзо те исте радње затварали. Можда због велике конкуренције? Свакако не, јер и Ти знаш, да у ствари, у њиховим трговинама није имао ко да пазари. Ограничили смо се на оно најнужније, хлеб, млеко и све остало... мада, није да се нисмо и обували, облачили и набављали неопходне ствари за покућство. Ту су се лепо «наместили» далеки гости из Кине. Њихова експанзија у нашем месту, није толико доказ њихове способности и марљивости, колико је показатељ нашег сиромаштва, наше примораности да купујемо оно најјефтиније, па макар било и неквалитетно. Нашој деци, када увече изађу, дајемо по сто динара. Учимо их да од малена буду скромни. Да наруче једно пиће и остатак вечери проведу чекајући да што пре дође тренутак да се иде кући. Претворили смо се у право село. То и сами признајемо. Често, када смо одсутни од куће, касније то оправдамо речима: «били смо у селу». Када се позатварају сви индустријски погони, када замре трговина, ишчезну занати, остаје само земља. Да се оре, ђубри, залива и жње. У развијеним земљама света, удео пољопривреде у укупном друштвеном бруто производу не прелази пет процената. А ми се по том питању све више приближавамо, али не Европи, уважени читаоче, већ Африци. Али, и по другим одликама, све мање смо варош, а све више једно повеће село. У времену када се о филму говори, не више као о уметности или забави, већ као о индустрији, у Србобрану зврји затворен биоскоп. У времену када се туризам третира као шанса Србије и Војводине да се покрену напред, и да остваре додатне приходе, у Србобрану је закатанчен хотел. Ако се настави овакав депопулацијски тренд, и када овде остану да живе само баке и деке, затвориће се и гиманзија, јер неће имати потребан број ученика. Тада ће се неко и у министарству здравља сетити да је за такав, стар и опустошен Србобран, довољна и амбуланта, а не дом здравља. Шта ће нам специјалисти, рентгени и остале скаламерије...бабама и дедама ионако је вакат за умирање... Без обзира на значајан труд наших ентузијаста, спортски колективи Србобрана таворе у нижеразредним лигама и такмичењима, јер су за веће успехе потребне јаче финансије, а локални привредници, и уз најбољу вољу, такав терет спонзорства не могу да издрже... Неко се сетио да би требало продати општинско одмаралиште у Сутомору. Паметно. Шта ће нама море? Можемо се сунчати и поред канала... предлагач вероватно летује у иностранству. Шта ће бити са општинском радио-станицом када је захвати процес приватизације? Ко ће хтети да уложи новац у куповину радија, у општини, где све замире, заостаје, стагнира, и коначно, нестаје... У Србобрану се продаје на десетине и стотине празних кућа и станова. Ко год има неку могућност за пресељење, не жели да остане овде, заједно са нама. Па зар није то, најпоузданији индикатор колико смо ниско пали? И поред најплодније земље, и поред «црног злата», били смо и остајемо најцрња сиротиња.

Сви смо, мање или више незадовољни, и стидимо се што смо међу последњима у разноразним статистикама. Али, гнев није довољан. Уместо тешких емоција, мисли и речи, ми из СРС-а, «дрзнули» смо се да понудимо некакву алтернативу. Покренули смо процедуру за опозив првог човека општине, успели у тој иницијативи, и ред је да кажемо сада, како и куда даље. Али, пре тога, разрешимо недоумицу. Зашто смо уопште покретали процедуру, и зашто сматрамо да на место челног човека општине треба да дође неко други?

***

- ❖ Зато што нисмо задовољни са темпом преображаја Србобрана; Србобран се додуше мења, али нагоре.
- ❖ Зато што нема ниједне озбиљне, нити домаће, нити стране инвестиције; док се други отимају о стране инвеститоре, ми се надгорњавамо око међе;
- ❖ Зато што општини Србобран није потребан на њеном челу, шоумен који плени пажњу електронских и штампаних медија потуцањем по судницама, и ораницама, и «затрпавањем канала»; нама је неопходна озбиљна особа која ће Србобран да запосли;
- ❖ Зато што се са нашим новцима рукује недомаћински; намештају се набавке и врши се њихова реализација по одредбама и условима који су вишеструко штетни за општину Србобран;
- ❖ Зато што општини Србобран није потребан лидер који ће да бежи од реалних проблема изговарајући се уским компетенцијама и личном ненадлежношћу; потребан је човек који неће радити мимо овлашћења, већ изнад својих овлашћења, који ће за своју општину бити и промотер, и менаџер 24 часа, и који ће све своје везе и познанства потегнути како би се барем неколико инвестиција усмерило ка Србобрану;
- ❖ Зато што општини Србобран није потребан председник који ће робовати трулим страначким компромисима, и на руководеће положаје постављати људе о којима ни сам лично нема високо мишљење, а принуђен је да их поставља јер «такав је живот»; живот не мора да буде такав, може имати барем минимум поштења, одговорности и части;
- ❖ Зато што општини Србобран није потребан челни човек који је пун сујете, који не трпи школованије од себе и оне који више знају; нужна је особа која ће прво да призна следећу ствар: «нисам најпааметнији, безгрешан и савршен»; таква личност моћи ће у пуној мери да схвати сугестију, савет и критику, и коригује себе кад увиди грешку;
- ❖ Зато што општини Србобран није потребна особа која људе дели, већ она која их спаја; потребан је човек који ће подједнако уважавати и Србе, и Мађаре и Роме, и староседеоце и дошљаке, и образоване и необразоване, и младе и старе... личност која ће окупити све Србобранце, и оне у Новом Саду, и оне у Београду, и из целе Србије и расејања...и која ће рећи: «људи, ја сам само један, да бих ја могао да помогнем Србобрану, и ви морате да помогнете мени»;

За све што тврдимо хоћемо да пружимо доказе. С обзиром да нас највише убијају ова беда и безнађе, верујемо да грађане понајпре интересује како се у нашој општини располаже са новцем који је у ствари заједнички, тј. свих нас. Размотримо случај јавне набавке ради побољшања расвете у нашој општини. Једна, по свему судећи оштећена фирма «Минел Шредер» (Minel-Schreder), већ је поднела пријаву Управи за трезор министарства финансија Србије, основано сумњајући у незаконитост поступка који су спровели општински органи. Елем, ова фирма сасвим одговорно и аргументовано тврди да је општина Србобран спровела поступак јавне набавке без јавног оглашавања, позивајући се на одредбу да се тако може радити у случају ванредне околности или непредвиђеног догађаја. Поштовани суграђани, да ли се ви сећате да је у нашој општини било таквог ванредног догађаја? Затим, наша општина је посао побољшања јавне расвете доделила предузећу које уопште није оспособљено за реализацију истог. Доказ томе је што је дотично предузеће ангажовало подизвођача, и то фирму из Србобрана, која се у понуди на конкурс уопште није спомињала. Јасно је да се овде ради о принципу «ја теби, ти мени», а све о џепу нас самих. Али, најзанимљивије су цене које су укалкулисане. Када је наша општина доносила одлуку о покретању поступка јавне набавке, проценила је вредност исте на 3.300.000.00 динара, да би посао на крају доделила трговачком предузећу за 11.900.000.00 динара из Националног инвестиционог фонда, плус скоро 500.000.00 динара, које плаћа општина Србобран. Наведени износи су неовлашћено увећани за 18% пореза на додату вредност, уместо за 8%, јер се код реконструкције јавне расвете плаћа порез од 8%. И, коначно, поред још низа неправилности, ту су и цене светиљки. Напомињемо унапред, да се ради, не о једној, већ о десетинама и стотинама светиљки различитих типова и врста. Тако на пример, светиљка JET од 70 w, у Инђији, са свим трошковима монтаже по принципу «кључ у руке» нуђена је за 4698,10 динара по комаду, док је код нас, за све то исто, плаћено 7.113,71 динара по светиљци. Или, рецимо, светиљка JET 150w се по јавним тендерима набављала и уграђивала за 6202,35 динара, такође по истом принципу, док је у Србобрану плаћана за 10.124,71 динар по комаду. И тако редом...светиљка по светиљка, злоупотреба до злоупотребе, а све преко наших леђа и нама свима на штету. Можемо да пронађемо и друге примере. Често смо слушали како председник општине подилази нашим паорима, хвали их и говори им како све што ради јесте у њиховом интересу. А да ли је? Узмимо за пример издавање државног земљишта у закуп. Уважени читаоче, све је црно на бело. За јавно надметање бр. 11, 11/1, 12 и 12/1, реч је о атару «Црвена застава», урађене су џиновске парцеле (349, 242, 285 и 331 ха) које наши паори немају шансе да задобију у поштенем такмичењу, јер су исувише велике за њихове финансијске могућности. Неко би рекао, «жао нам је, закон конкуренције чини своје», али, зар је то благонаклоност према нашим сељацима? Зар

им се тако враћа за сав њихов несебични, и често потцењен труд? Зар ћемо им тако учинити добро, што ћемо их на дискретан и «фин» начин одгурнути из надметања? Зар није било боље, као што се ми из СРС-а залажемо, да се израде мање парцеле, до 50 хектара, како би и наши паори могли да равноправно учествују у целом поступку? И на крају, ко су «велики победници»? То су особе које немају ни пребивалиште у нашој општини, а камоли да овде остварују неки посао и доходак. Толико о великој љубави председника и руководства општине према сељацима.

Наравно, могли бисмо да наведемо читав низ сличних штетних поступака, нелогичности и прекршаја (паркинг за камионе – посао иде врло траљаво, досада је утрошено преко 50 000 евра, а врло мало је урађено; или рецимо, случај финансијске подршке удружењима и спортским клубовима који нису са подручја наше општине).

Све у свему, сви ови аргументи, уз арогантан однос према грађанима, неадекватну кадровску политику и сијасет других огрешења, за нас су били довољан разлог да покренемо поступак за опозив челног човека општине Србобран. Грађани наше општине такође су били истог мишљења. Међутим, то, само по себи, није довољно. Потребан је јасан и недвосмислен програм обнове и развоја наше општине. Сигурно је да ће СРС путем свог кандидата учествовати у политичком надметању за првог човека општине. Зато, представљамо наш сажети, али истовремено, и целовити програм реформи за нашу општину, с циљем да нам свима буде боље.

***

- ❖ Основни приоритет деловања будућег председника и руководства општине биће економски развој, ревитализација и изградња индустријских погона, користећи све компаративне предности Србобрана (повољна локација, близина аутопута, школована радна снага);
- ❖ Посебна пажња биће усмерена ка привлачењу страних инвестиција, ангажоваће се сви људски потенцијали, идеје и програми, познавства, пријатељства и контакти, како би се страни партнери приволели да улажу капитал баш у нашу општину;
- ❖ У потпуности ће се уредити индустријска инфраструктура и понудиће се најбољи могући услови како би се реализовале горе наведене иницијативе;
- ❖ Особито ће напор бити усмерен ка ревитализацији већ постојећих капацитета (комплекс Елана, Крзнотекс и сл.) који не раде и који су запуштени;
- ❖ Направиће се атрактивна Internet презентација општине Србобран, њених могућности за улагање, и по могућству, направио би се и скромни бизнис клуб који би служио да потенцијалне улагаче информише, олакша неопходну административну процедуру и

пружи сву осталу техничку и правну помоћ; на овај начин могли би се ангажовати млади и креативни дипломци (правници, економисти и менаџери) и могао би се спречити њихов одлазак из наше средине;

- ❖ Посебно ће бити стављен акценат на развој услужних делатности; покушали бисмо да ревитализујемо наш хотел, извршимо његово обједињавање са свим спортским објектима у општини, изградимо додатне терене, и покренемо експанзију «спортског туризма»; са једним великим спортско-туристичким комплексом (уз подршку неког инвеститора) могли би смо током целе године угостити стране и домаће спортисте на припремама, и тако остваривати лепу зараду, уз додатну добит у свим осталим пратећим секторима (угоститељство, трговина и сл.)
- ❖ Нарочито ћемо радити на развоју «хуманих ресурса» што значи да ће култура и информисање бити непрекидно помогани и подстицани на иновације; покушаћемо да поново покренемо рад биоскопа у оквиру обједињавања са домом културе, да ојачамо издавачку делатност и рад културних и уметничких друштава, и да финансијски помогнемо све креативне појединце из тих области; свим делатницима у јавним службама (управа, школство, здравство, полиција и правосуђе) биће понуђена повољна претплата на одређене културне садржаје за једну календарску годину или по месечном принципу (биоскопске представе, драме, монодраме, концерти и сл.) – циљ нам је да имамо обавештено, образовано и културним садржајима обogaћено грађанство;
- ❖ Одржавање опште инфраструктуре наше комуне, помагање дома здравља и гимназије као институција од стратешког значаја за нашу општину се подразумева и биће стално и несебично;
- ❖ Колико је у нашој моћи, трудимо се да покренемо питање санације канала који протиче кроз нашу општину; у питању је сгроман пројекат чије извођење по финансијским и техничким параметрима надилази вишеструко економску моћ наше заједнице, али наше је да ту ствар стално презентујемо и тражимо њено решење;
- ❖ Помагаћемо све надарене ученике и студенте, младе спортисте и уопште сву омладину која се креативно исказује у учењу, спорту, култури, науци или уметности;
- ❖ Најстарији суграђани такође ће бити предмет наше пажње – сарађиваћемо са асоцијацијама старих и пензионера, и излазити у сусрет, колико то буду прилике дозвољавале, свим њиховим оправданим захтевима везаним за побољшање њиховог статуса;
- ❖ Коначно, за становнике Турије и Надаља – наставићемо са обновом постојеће и подизањем нове инфраструктуре и барем једна страна инвестиција која се односи на подизање неког индустријског погона биће усмерена на простор између ова два насеља; желимо да сви житељи наше општине подједнако осете добробити радикалске власти.

Поштовани грађани!

Нека вас све горе наведене чињенице одреде да 10. јуна
изађете на гласачка места поводом референдума за опозив
председника општине Бранка Гајина и гласате **ЗА** његову
смену.

С вером у победу и боље сутра за све нас, **зато што**
волимо Србобран,
драги пријатељи, вама свако добро и живели!

ОО СРС Србобран

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Приступница

Број чланске карте _____

Општински одбор _____

Месни одбор _____

Бирачко место _____

Име и презиме _____

Име родитеља _____

Матични број _____

Место становања _____

Адреса _____

Телефон _____

Општина _____

Република _____

Школска спрема _____

Запослен _____

Занимање _____

Датум учлањења: _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и
добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис: _____

Оснивач и издавач : др Војислав Шешел ; **Главни и одговорни уредник** :
Елена Божић Талијан ; **Заменик главног и одговорног уредника** : Марина
Томан